

eller fysisk forurening af fødevarer eller foder, eller forbundet med fødevarens eller foderets tilstand.

Det må imidlertid forventes, at der vil opstå situationer, hvor faren endnu ikke er vurderet af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet. I disse tilfælde foretages vurderingen af de nationale myndigheder eller af Kommissionen. Ved sager, som berører flere EU-lande, koordinerer Kommissionen indsatsen, så risikostyringen bliver ens i medlemsstaterne.

Forsigtighedsprincippet indebærer, at myndighederne skal iværksætte en indledende risikovurdering, så snart der er indikation for, at et foderstof muligvis kan udgøre en fare. Sådanne oplysninger kan fremkomme fra andre myndigheder, virksomheder eller borgere m.v. eller, f.eks. i forbindelse med den rutinemæssige kontrol. Myndighederne vurderer konkret fra sag til sag, om der er grundlag for at agere. Risikovurderingen foretages på baggrund af en faglig og saglig vurdering, og om nødvendigt inddrages anden myndighed eller ekspertise.

Hvis det på baggrund af denne første risikovurdering påvises, at foderstoffet muligvis kan udgøre en fare, iværksættes midlertidige risikostyringsforanstaltninger, som bl.a. kan omfatte beslaglæggelse eller forbud mod videre salg og anvendelse af foderstoffer, der må antages, at være forurenede. Forbudet skal gælde, indtil der er fremskaffet yderligere videnskabelige oplysninger og foretaget en mere fuldstændig vurdering af risikoen.

Viser denne nærmere risikovurdering, at det pågældende foderstof ikke er sundhedsskadeligt, frigives det. Konkluderes det derimod, at foderstoffet udgør en fare, afvejes de forskellige muligheder for indsats afhængigt af farens art og omfang. Der kan herefter blive tale om iværksættelse af foranstaltninger som tilbagekaldelse, destruktion, behandling som fjerner faren (f.eks. varmebehandling af foder indeholdende salmonella) eller anvendelse af foderet til andre formål.

Afgørelsen af, om et foderstof som følge af en given forurening kan udgøre en fare, skal hvile på en videnskabelig, faglig og saglig vurdering af den foreliggende dokumentation. Grundlaget for vurderingen kan være laboratorieanalyser eller anden dokumentation, der f.eks. er fremkommet ved tilbagesporingsundersøgelser på basis af foreliggende handelsdokumenter, produktionsdokumenter eller lign.

I det omfang forsigtighedsprincippet anvendes nationalt, skal der ske underretning af Kommissionen, der herefter tager stilling til, om der er behov for koordineret indsats.

Med forordningen gennemføres et hurtigt varslingsystem for foder og fødevarer («Rapid Alert»).

Når en medlemsstat konstaterer en fare, er landet forpligtet til at sende systematiseret information til Kommissionen, som videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater. En sådan oplysning vil blive lagt til grund ved vurderingen af, om et parti eller en sending kan antages at være forurenede.

Systemet har fungeret siden ikrafttrædelsen af fødevarerforordningen den 20. februar 2002.

Fastsættelsen af forsigtighedsprincippet i forordningen indebærer, at alle led i produktionskæden fremover bør tage princippet i betragtning ved produktionstilrettelæggelse m.v.

4. Gældende lov

Lov om foderstoffer indeholder i § 1, stk. 1, hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om fremstilling af produkter, der er bestemt til fodring af dyr. Fremstilling af fiskemel og fiskeolie er dog ikke omfattet af loven. § 1, stk. 1, indeholder endvidere hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om opbevaring, køb, salg og anvendelse af alle produkter, der er bestemt til fodring af dyr.

Loven indeholder endvidere i § 1, stk. 2, hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold omfattet af loven, ligesom der er hjemmel til at fastsætte de regler, der er nødvendige for anvendelse af forordninger omfattet af loven.

Efter lovens § 1, stk. 3, nr. 10, kan der fastsættes regler om offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater.

Efter den gældende lovs § 2, stk. 3, kan ministeren gribe ind med et forbud om salg og anvendelse af foderstoffer på baggrund af en begrundet formodning om, at de pågældende foderstoffer indeholder stoffer, der vil kunne udgøre en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet. Ministeren kan forbyde salg af eller anvendelse af et parti foderstoffer, indtil der foreligger et resultat af en iværksat undersøgelse. Bekræftes formodningen, kan ministeren nedlægge påbud om, at partiet skal bringes i overensstemmelse med fastsatte forskrifter, anvendes til andet formål end fodring, tilintetgøres eller for så vidt angår foderstoffer, der er ført ind fra udlandet, at de tilbagesendes.

5. Lovforslagets indhold

Fødevarerforordningen træder i kraft i flere tempi. En række af forordningens bestemmelser på foderstofområdet træder i kraft pr. 1. januar 2005. Dog vil der i perioden frem til dette tidspunkt ske en tilnærmelse til begreber, principper og procedurer i fødeva-